

Bo Aleph

[Exodus]

(11)1:The LORD said to Moshe, "Yet one plague more will I bring on Pharaoh, and on Egypt; afterwards he will let you go. When he lets you go, he will surely thrust you out altogether.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֹגַע אֶחָד אָבִיא
עַל־פְּרַעֲוֵה

2:Speak now in the ears of the people, and let them ask every man of his neighbor, and every woman of her neighbor, jewels of silver, and jewels of gold.

וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ
כָּל־הָגֵרֶשׁ יִגְרֹשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: 2 דְּבַר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם

3:The LORD gave the people favor in the sight of the Egyptians. Moreover the man Moshe was very great in the land of Egypt, in the sight of Pharaoh's servants, and in the sight of the people.

וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלִי־
כֶּסֶף וְכָל־יָזָב: 3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

4:Moshe said, "This is what the LORD says: 'About midnight I will go out into the midst of Egypt,

גַּם | הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי
עַבְדֵי־פְרַעֲוֵה וּבְעֵינֵי הָעָם: 4 וַיֹּאמֶר

5:and all the firstborn in the land of Egypt shall die, from the firstborn of Pharaoh who sits on his throne, even to the firstborn of the maid-servant who is behind the mill; and all the firstborn of cattle.

מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם: 5 וּמָת כָּל־בְּכוֹר בְּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר

6:There shall be a great cry throughout all the land of Egypt, such as there has not been, nor shall be any more.

פְּרַעֲוֵה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר
אַחַר הַרְחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: 6 וְהִיְתָה צְעָקָה

7:But against any of the children of Yisrael a dog won't even bark or move its tongue, against man or animal; that you may know that the LORD makes a distinction between the Egyptians and Yisrael.

גְּדֻלָּה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיְתָה
וְכָמֹהוּ לֹא תִסָּף: 7 וְלֹכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא

8:All these your servants shall come down to me, and bow down themselves to me, saying, "Get out, and all the people who follow you"; and after that I will go out." He went out from Pharaoh in hot anger.

יִחְרֹץ־כְּלָב
לְשׁוֹנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה
יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: 8 וַיֵּרְדוּ כָּל־עַבְדֵיךָ

9:The LORD said to Moshe, "Pharaoh won't listen to you, that My wonders may be multiplied in the land of Egypt.

אֵלָה אֵלָי וְהִשְׁתַּחֲוֹו־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעַם־פְּרַעֲוֵה

10:Moshe and Aharon did all these wonders before Pharaoh, and the LORD hardened Pharaoh's heart, and he didn't let the children of Yisrael go out of his land.

בְּחָרִי־אָף: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֹא־יִשְׁמַע אֵלֵיכֶם פְּרַעֲוֵה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאָרֶץ

מִצְרַיִם: 10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה
לְפָנֵי פְרַעֲוֵה וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲוֵה וְלֹא־שָׁלַח

(12)1:The LORD spoke to Moshe and Aharon in the land of Egypt, saying,

2:"This month shall be to you the beginning of months. It shall be the first month of the year to you.

3:Speak to all the congregation of Yisrael, saying, 'On the tenth day of this month, they shall take to them every man a lamb, according to their father's houses, a lamb for a household;

4:and if the household be too little for a lamb, then he and his neighbor next to his house shall take one according to the number of the souls; according to what everyone can eat you shall make your count for the lamb.

5:Your lamb shall be without blemish, a male a year old. You shall take it from the sheep, or from the goats.

6:You shall keep it until the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Yisrael shall kill it at evening.

7:They shall take some of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, on the houses in which they shall eat it.

8:They shall eat the flesh in that night, roasted with fire, and matzah. They shall eat it with bitter herbs.

9:Don't eat it raw, nor boiled at all with water, but roasted with fire; with its head, its legs and its inner parts.

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה הֵנּוּ לָכֶם רֵאשִׁים חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם

לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדְתַּיִם יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר:

בַּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שְׂהַ לְבֵית־

אָבִת שְׂהַ לְבֵיתִי: וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהַיּוֹת מִשְׂהַ

וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נַפְשׁוֹת

אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ תִכְסּוּ עַל־הַשָּׂה: שְׂהַ תָּמִים זָכָר

בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכֹּבָשִׁים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ:

וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחַטוּ אֹתוֹ כָּל־קֵהַל עַדְת־יִשְׂרָאֵל

בֵּין הָעֶרְבִים: וְלָקַחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי

הַמְּזוּזוֹת

וְעַל־הַמַּשְׁקוּף עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

וְאֹכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־

מִרְרִים יֹאכְלֶהוּ: אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל

בַּמַּיִם כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ רֵאשׁוֹ עַל־כְּרַעְיוֹ וְעַל־קַרְבּוֹ:

Bo Aleph

[Exodus]

(11)1:The LORD said to Moshe, "Yet one plague more will I bring on Pharaoh, and on Egypt; afterwards he will let you go. When he lets you go, he will surely thrust you out altogether.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיא
עַל־פְּרַעֲוֹה

2:Speak now in the ears of the people, and let them ask every man of his neighbor, and every woman of her neighbor, jewels of silver, and jewels of gold.

וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ
כָּלָה גֵרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: דַּבֵּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם

3:The LORD gave the people favor in the sight of the Egyptians. Moreover the man Moshe was very great in the land of Egypt, in the sight of Pharaoh's servants, and in the sight of the people.

וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כְּלִי־
כֶּסֶף וְכָלִי זָהָב: וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

4:Moshe said, "This is what the LORD says: 'About midnight I will go out into the midst of Egypt,

גַּם | הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי
עַבְדֵי־פְּרַעֲוֹה וּבְעֵינֵי הָעָם: וַיֹּאמֶר

5:and all the firstborn in the land of Egypt shall die, from the firstborn of Pharaoh who sits on his throne, even to the firstborn of the maid-servant who is behind the mill; and all the firstborn of cattle.

מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם: וּמָת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר

6:There shall be a great cry throughout all the land of Egypt, such as there has not been, nor shall be any more.

פְּרַעֲוֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר
אַחַר הָרְחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וְהָיְתָה צְעָקָה

7:But against any of the children of Yisrael a dog won't even bark or move its tongue, against man or animal; that you may know that the LORD makes a distinction between the Egyptians and Yisrael.

גְּדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיְתָה
וְכָמֹהוּ לֹא תִסָּף: וְלֹכְלָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא

8:All these your servants shall come down to me, and bow down themselves to me, saying, "Get out, and all the people who follow you"; and after that I will go out." He went out from Pharaoh in hot anger.

יִחַר־צַלְבַב לְשׁוֹנוֹ לְמַאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה
יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: וַיֵּרְדוּ כָל־עַבְדֵיךָ

9:The LORD said to Moshe, "Pharaoh won't listen to you, that My wonders may be multiplied in the land of Egypt.

אֵלָה אֵלָי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מִעַם־פְּרַעֲוֹה

10:Moshe and Aharon did all these wonders before Pharaoh, and the LORD hardened Pharaoh's heart, and he didn't let the children of Yisrael go out of his land.

בְּחָרֵי־אָף: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֹא־יִשְׁמַע אֵלֵיכֶם פְּרַעֲוֹה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ

מִצְרַיִם: וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה
לְפָנָי פְּרַעֲוֹה וַיִּחַזַק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲוֹה וְלֹא־שָׁלַח

(12)1:The LORD spoke to Moshe and Aharon in the land of Egypt, saying,

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר

2:"This month shall be to you the beginning of months. It shall be the first month of the year to you.

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

3:Speak to all the congregation of Yisrael, saying, 'On the tenth day of this month, they shall take to them every man a lamb, according to their father's houses, a lamb for a household;

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה הִנֵּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם

4:and if the household be too little for a lamb, then he and his neighbor next to his house shall take one according to the number of the souls; according to what everyone can eat you shall make your count for the lamb.

לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֵדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

5:Your lamb shall be without blemish, a male a year old. You shall take it from the sheep, or from the goats.

בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבֵית־

אָבִת שֵׁה לְבֵית: וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהַיּוֹת מִשֵּׁה

6:You shall keep it until the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Yisrael shall kill it at evening.

וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנּוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַּת נַפְשׁוֹת

אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ תִכְסֹּף עַל־הַשֵּׁה: שֵׁה תָמִים זָכָר

בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכֹּבָשִׁים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ:

וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קֵהַל עֵדַת־יִשְׂרָאֵל

7:They shall take some of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, on the houses in which they shall eat it.

בֵּין הָעַרְבִּים: וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וַנָּתְנוּ עַל־שְׁתֵּי

הַמְּזוּזוֹת

וְעַל־הַמַּשְׁקוּף עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

8:They shall eat the flesh in that night, roasted with fire, and matzah. They shall eat it with bitter herbs.

וְאֹכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־

9:Don't eat it raw, nor boiled at all with water, but roasted with fire; with its head, its legs and its inner parts.

מֵרָרִים יֹאכְלֶהוּ: אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׁל מִבָּשָׂל

בַּמַּיִם כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כַּרְעָיו וְעַל־קַרְבּוֹ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיא עַל־פְּרַעֲהַיִם
 וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרַי־כֵּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ
 כָּלָה גָרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃² דְּבַר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
 וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלִי־
 כֶּסֶף וְכְלֵי זָהָב׃³ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֶן הָעָם בְּעֵינָי מִצְרַיִם
 גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינָי
 עֲבָדֵי־פְרַעֲהַיִם וּבְעֵינָי הָעָם׃⁴ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ
 מִצְרַיִם׃⁵ וּמָת כָּל־בְּכוֹרֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר
 פְּרַעֲהַיִם הַיֹּשֵׁב עַל־כֶּסֶאֱוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר
 אַחֲרַי הָרְחִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃⁶ וְהָיְתָה צַעֲקָה
 גְּדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֵהוּ לֹא נִהְיְתָה
 וְכָמֵהוּ לֹא תִסָּף׃⁷ וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַר־ץ כְּלָב
 לְשָׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלָה
 יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃⁸ וַיִּרְדּוּ כָל־עֲבָדֶיךָ

אֱלֹהִים אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲוִי-לִי לֵאמֹר צֵא אֶתְּהָ וְכָל-הָעָם
אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי-כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעַם-פְּרָעָה
בְּחָרִי-אָף׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֹא-יִשְׁמַע אֵלֵיכֶם פְּרָעָה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ ¹⁰וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה
לְפָנֵי פְרָעָה וַיַּחֲזִק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה וְלֹא-שָׁלַח
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
²הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם
לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה׃ ³דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בְּעֶשֶׂר לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ אִשָּׁה לְבֵית-
אָבִת שָׁה לְבֵית׃ וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מֹשֶׁה
וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל-בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נְפֹשֹׁת
אִישׁ לְפִי אָכְלוּ תִכְסּוּ עַל-הַשָּׁה׃ ⁵שָׁה תָמִים זָכַר
בֶּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הָעֲזִים תִּקְחוּ׃
וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם

לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עֵדֶת-יִשְׂרָאֵל
בֵּין הָעַרְבִים: מִצְוָה 7. וְלָקַחוּ מִן-הַדָּם וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
וְעַל-הַמִּשְׁקוּף עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:
8. וְאָכְלוּ אֶת-הַבֶּשֶׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-
מִרְרִים יֹאכְלֶהוּ: 9. אֲלֵ-תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבִשְׁלַל מִבְּשָׁל
בַּמַּיִם כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ רָאשׁוֹ עַל-כַּרְעֵיו וְעַל-קִרְבּוֹ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עוֹד גָּגַע אַחַד אֲבִיָּא עַל פְּרַעֲהַ וְעַל מִצְרַיִם אַחֲרַי כִּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ כֹּלָה גָרֵשׁ יִגְרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה דָבָר גָּא בְּאַזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאַשֶׁה מֵאֵת רַעוֹתָה כְּלִי כֶסֶף וְכְלִי זָהָב וַיִּתֶן יְהוָה אֶת חֲזֹן הָעָם בְּעֵינָי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָדוֹל מְאֹד בְּאַרְצָן מִצְרַיִם בְּעֵינָי עֲבָדֵי פְרַעֲהַ וּבְעֵינָי הָעָם וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כֹּחֲצֵת הַכְּלִיכָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם וּמֵת כֹּל בְּכוֹר בְּאַרְצָן מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיֹּשֵׁב עַל כֶּסֶאָו עַד בְּכוֹר הַשְּׂפֹזָה אֲשֶׁר אַחֲרַי הַרְזִימִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה וְהִיתָה צִעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כִּמְהוּ לֹא גְהִיתָה וְכִמְהוּ לֹא תִסָּף וְלֹכֵל בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְקֵן כֹּלָב לִשְׁנֹו לְמֹאִישׁ וְעַד בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְכֹּה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל וַיִּרְדּוּ כֹל עֲבָדֵיךָ

אֵלֶּה אֲכִלִּי וְהִשְׁתַּחֲוִּי לִי לֵאמֹר צֵא אֶתְּהָ וּכְלֵי הָעַם
אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרַי כֵּן אֲצֵא וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ
בְּחֹזְרֵי אָף וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשְׁנֵה

לֹא יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרַעֲהַ לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמִשְׁנֵה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת כָּל הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה
לְפָנַי פְּרַעֲהַ וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת לִב פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֵל מִשְׁנֵה וְאֵל אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר
הַזְדַּשְׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ זְדַשִּׁים רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם
לְזַדְדֵי הַשָּׁנָה דַּבְּרוּ אֵל כָּל עַדַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּעֲשֶׂר לְזַדְדֵי הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבַיִת
אִבַּת שֵׁה לְבַיִת וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מֵהַיּוֹת מִשְׁנֵה
וּלְקַח הוּא וּשְׁכָנָו הַקָּרֵב אֵל בֵּיתוֹ בַּמִּכְסֵת גְּפֵשֶׁת
אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תַכְסּוּ עַל הַשֵּׁה שֵׁה תַמִּים זָכַר
בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכַּבְשִׁים וּמִן הָעִזִּים תִּקְחוּ
וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי יוֹם

לחזש הזה ושחזטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים ולקוזו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם
ואכלו את הבשר בליכה הזה עלי אש ומצות על
מררים יאכלהו אל תאכלו ממנו גא ובשל מבשל
במים כי אם עלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו